

Talousvaliokunta

Valtioneuvoston selvitys: Euroopan komission ehdotukset talous- ja rahaliiton kehittämiseksi

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvoston selvitys: Euroopan komission ehdotukset talous- ja rahaliiton kehittämiseksi (E 115/2017 vp): Asia on saapunut talousvaliokuntaan lausunnon antamista varten. Lausunto on annettava suurelle valiokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- neuvotteleva virkamies Jussi Lindgren, valtioneuvoston kanslia
- alivaltiosihteeri Tuomas Saarenheimo, valtiovarainministeriö
- pääjohtaja Erkki Liikanen, Suomen Pankki
- osastopäällikkö Samu Kurri, Finanssivalvonta
- pääekonomisti, kriisinsuoritusasiantuntija Hanna Westman, Rahoitusvakaussivasto
- johtava asiantuntija Janica Ylikarjula, Elinkeinoelämän keskusliitto EK ry
- pääekonomisti Veli-Matti Mattila, Finanssiala ry
- erikoistutkija, ennustepäällikkö Ilkka Kiema, Palkansaajien tutkimuslaitos
- professori Päivi Leino-Sandberg

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- Elinkeinoelämän tutkimuslaitos ETLA
- Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry

VALTIONEUVOSTON SELVITYS

Ehdotus

Komission ehdotukset koskevat kolmea käsitteellistä kokonaisuutta; rahoitusunionin kehittämistä, talous- ja finanssiunionin kehittämistä sekä demokraattisen vastuuvollisuuden toteuttamista ja tehokkaampaa hallintoa. Komission ehdotukset koostuvat horisontaalisesta tiedonannosta (COM(2017) 821 final) sekä seuraavista tiedonannoista ja ehdotuksista:

Valiokunnan lausunto TaVL 7/2018 vp

- Tiedonanto uusista talousarviovälineistä unionin kehykseen vakaan euroalueen tueksi (COM(2017) 822 final)
- Tiedonanto Euroopan talous- ja finanssiministeristä (COM(2017) 823 final)
- Ehdotus neuvoston direktiiviksi jäsenvaltioiden finanssipolitiikan vastuullisuutta ja julkisen talouden keskipitkän aikavälin linjausta vahvistavista säännöksistä (COM(2017) 824 final)
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) 2017/825 muuttamisesta rakenneuudistusten tukiohjelman rahoituspuitteiden kasvattamiseksi ja sen yleistavoitteen mukauttamiseksi (COM(2017) 825 final)
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 muuttamisesta jäsenvaltioissa toteutettaville rakenneuudistuksille myönnettävän tuen osalta (COM(2017) 826 final)
- Ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan valuuttarahaston perustamisesta (COM(2017) 827 final), mukaan lukien ehdotukseen kuuluva liite.

Komission EMU:n kehittämiseksi esittämä uudistuspaketti on laaja, moniulotteinen ja useassa vaiheessa toteutettavaksi esitetty kokonaisuus. Se nostaa esiin useita EU:n integraatiota koskevia laajempia ja periaatteellisempia näkökohtia sekä oikeudellisia ja institutionaalisia kysymyksiä, jotka liittyvät jäsenvaltioiden ja EU:n väliseen toimivallanjakoon, EU:n toimielinten toimivaltuuksiin, institutionaaliseen tasapainoon, EU:n perussopimusten mukaisten oikeusperustojen kattavuuteen, EU:n päätöksentekomenettelyihin, valittaviin säädösvälineisiin, demokraattiseen legitimitettiin, vastuuvellisuuden toteutumiseen sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamiseen. Viime kädessä kysymys on siitä, voisivatko eräät muutokset edellyttää oikeudellisesti EU:n perussopimusten muuttamista joko yksinkertaistetussa tai tavanomaisessa menettelyssä.

Ehdotuksilla on myös perustuslakikytkentöjä kansallisella tasolla. On arvioitava, voisiko niillä toteutuessaan olla vaikutuksia esimerkiksi täysivaltaisuuteen ja eduskunnan budjettivallan käyttämiseen.

Komission keskeisiä ehdotuksia on kuvattu tarkemmin E-kirjelmässä.

Valtioneuvoston kanta

Suomen kanta Euroopan vakausmekanismin kehittämiseen on kuvattu yksityiskohtaisesti valtioneuvoston E-kirjeessä E 80/2017 vp. Suomi ei näe tarvetta Euroopan vakausmekanismin siirtämiselle osaksi Euroopan unionin oikeudellista kehikkoa.

Suomi ei pidä ongelmallisena finanssipoliittista sopimusta vastaavien sääntöjen sisällyttämistä osaksi EU-lainsäädäntöä. Alustavan arvion mukaan komission ehdotus vaikuttaisi kuitenkin sisällöllisesti poikkeavan joiltakin osin hallitustenvälisestä finanssipoliittisesta sopimuksesta. Mahdolliset tosiasialliset muutokset ja niiden merkitys on arvioitava asian jatkovalmistelussa.

Valiokunnan lausunto TaVL 7/2018 vp

Alustavan arvion mukaan komission ehdotus poikkeaa joiltakin osin myös voimassa olevasta suoraan sovellettavasta EU:n vakaus- ja kasvusopimuksesta. Direktiivin johdosta säädettävät kansalliset finanssipoliittiset säännöt saattaisivat tällöin poiketa EU-asetuksista. Myös tältä osin mahdolliset tosiasialliset muutokset on arvioitava asian jatkovalmistelussa.

Talous- ja rahaliiton etenemissuunnitelmaa koskevan tiedonannon mukaan tarkoituksena on yksinkertaistaa EU:n finanssipoliittisia sääntöjä huomattavasti vuoteen 2025 mennessä. Suomi on jo aiemmin tukenut EU:n finanssipoliittisen kehikon yksinkertaistamispyrkimyksiä. Suomi katsoo, että EU-lainsäädäntöön perustuvia finanssipoliittisia sääntöjä tulee tarkastella kokonaisuutena sekä samalla varmistaa yhtäältä suoraan sovellettavien ja toisaalta kansalliseen lainsäädäntöön sisällytettävien sääntöjen johdonmukaisuus ja yhteensopivuus. Direktiivillä tässä kohdin tehtävät muutokset eivät välttämättä tue tätä kokonaisvaltaista lähestymistapaa.

Osana EMU:n vakauden lisäämistä ja toiminnan parantamista Suomi voi tukea monivuotisen rahoituskehityksen ja EU-budjetin kehittämistä siten, että euroalueen mahdolliset erityistarpeet tulisivat aiempaa paremmin huomioiduiksi. Paremmin kohdistettu, jäsenmaiden lähentymistä edistävä ja määrältään maltillinen sekä selkeästi rajattu rahoitus euroalueen erityistarpeisiin EU-budjetissa voi olla joissakin tilanteissa hyödyllistä. Tällaiset erityistarpeet voisivat koskea esimerkiksi kilpailukyvyyn ja rakenneuudistusten edistämistä, nuorisotyöttömyyden vähentämistä tai pankkiunionin varautumisjärjestelyä. Tarvittava rahoitus tulisi pääosin järjestää uudelleenkohdentamalla jo olemassa olevaa EU-rahoitusta. EU-budjetin hyödyntämisellä vältettäisiin uusien instituutioiden luominen pelkästään euromaille ja siten tarpeetonta eriytymistä ja vastakkainasettelua unionissa. Suomen nettomaksuosuuden täytyy kuitenkin pysyä kohtuullisena ja oikeudenmukaisena.

Suomen näkemyksen mukaan euroalueelle ei ole tarvetta perustaa uusia makrotaloudellisia vakautusjärjestelyitä suhdanteiden tasaamiseksi, kuten yhteiseurooppalaista työttömyysvakuutusta tai pahan päivän rahastoa. Tällaisia järjestelyitä ei voisi toteuttaa reilulta pohjalta, niiden tosiasiallinen hyöty olisi vaatimaton ja vaarana olisi järjestelyiden muuttuminen pysyviksi tulonsiirroiksi jäsenmaiden välillä. Edellä todetuin syin Suomi myös katsoo, ettei ole perusteita luoda erillistä eurobudjettia nykyisten vakiintuneiden unionin instituutioiden rinnalle.

Suomi tukee tavoitteita vahvistaa euroryhmän puheenjohtajan asemaa ja parantaa euroryhmän toimintaedellytyksiä. Suomi ei pidä tarkoituksenmukaisena ajatusta yhdistetystä Euroopan komission jäsenen ja euroryhmän puheenjohtajan tehtävästä. Euroryhmän puheenjohtajalla tulee olla riittävä omistajuus ja vastuuvollisuus euroryhmässä käsiteltäviin asioihin. Suomi ei näe tarvetta eikä perusteita luoda uutta toimielintä euroalueen valtiovarainministerin tai valtiovarainministeriön muodossa, vaan katsoo nykyisten instituutioiden olevan riittäviä.

Hallituksen EMU-linjauksen mukaisesti pankki- ja pääomamarkkinoiden kautta tapahtuva tehokas riskien hajauttaminen on keskeistä EMU:n vakauden ja no bail-out -periaatteen uskottavuuden kannalta. Siksi Suomi pitää tässä vaiheessa pankkiunionin loppuunsaattamista ja pääomamarkkinaunionin edistämistä päätavoitteina EMU:n kehittämisessä. Suomi pitää erityisen tärkeänä pankkien vakavaraisuussäätelyn muuttamista valtoriskien osalta paremmin todellisia riskejä vastaaviksi. Tässä asiassa tulisi edetä eurooppalaisessa lainsäädännössä, vaikka globaalisti sääntely ei etenisikään yhtä nopeasti, sillä euroalueen erityispiirteiden vuoksi pankkien ja valtioiden

Valiokunnan lausunto TaVL 7/2018 vp

kohtalonyhteyden katkaiseminen on välttämätöntä. Myös pääomamarkkinaunionin roolia riskienjaossa tulisi tehostaa tässä yhteydessä. Muita tärkeitä riskien vähentämisen toimia ovat järjestämättömien luottojen määrän selvä alentaminen sekä pankkisektorin pääomapohjan ja yleisen riskinkantokyvyn vahvistaminen tavalla, joka tosiasiallisesti mahdollistaa sijoittajavastuun soveltamisen ongelmatilanteissa. Suomi edellyttää, että tulee luopua nopeasti sijoittajavastuuseen kohdistuvista kriisiajan poikkeussäännöksistä ja siirtyä pankkiunionin periaatteiden mukaiseen täysimääräiseen sijoittajanvastuun soveltamiseen. Konkreettisen ja selvästi todennetun pankkisektorin merkittävän riskien vähentämisen ja tasaamisen jälkeen on mahdollista edetä kohti yhteistä talletussuojaa ja kriisinratkaisurahaston pysyvää varautumisjärjestelyä. Pankkisektorin riskien vähentämiseen liittyviä toimia ja yhteisen varautumisjärjestelyn toteuttamista on linjattu tarkemmin valtioneuvoston selvityksissä E 95/2017 vp ja E 43/2017 vp.

Päätöksenteon demokraattinen legitimitetti ja kansalaisten tuki EMU-asioissa toteutuu suorimmin kansallisten parlamenttien kautta. Kyse on myös omistajuudesta. Kansallisista talousarvioista päättäminen on keskeinen osa jäsenvaltioiden parlamentaarista demokratiaa. Finanssi- ja talouspoliittisten kehysten tiiviimpi yhdentäminen edellyttää, että jäsenvaltiot varmistavat kansanedustuslaitostensa asianmukaisen osallistumisen. Tapa, jolla kansalliset parlamentit valvovat maansa hallituksen toimintaa EU:hun liittyvissä kysymyksissä ja osallistuvat EMU:a koskevaan keskusteluun, on kunkin jäsenvaltion valtiosäännön mukaiseen järjestelmään ja käytäntöön kuuluva asia. Yhteistyön muotoja kansallisten parlamenttien sekä niiden ja Euroopan parlamentin välillä voidaan kehittää, mutta yhteistyö ei miltei osin korvaa kansallisten parlamenttien roolia talous- ja finanssipolitiikan alalla.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Lähtökohdat. Valtioneuvoston kirjelmä Euroopan komission ehdotuksista kuvaa suunnitelmia talous- ja finanssiunionin kehittämisestä sekä demokraattisen vastuun toteutumisesta ja järjestelmän hallinnon tehostamisesta. Komission varsinaiset säädösehdotukset jäsenyivät kolmeen kokonaisuuteen: vakaussopimuksen sisällön saattaminen osaksi sekundäärilainsäädäntöä (U 4/2018 vp), vakauserämekanismin muuttaminen valuuttarahastoksi (U 5/2018 vp) ja rakenne- ja investointirahastojen yhteisiä säännöksiä koskevan yleisasetuksen muuttaminen sekä tukiohjelman rahoituspuutteiden kasvattaminen (U 6/2018 vp). Talousvaliokunta ottaa kantaa näihin kunkin valtioneuvoston kirjelmän käsittelyn yhteydessä. Valtioneuvosto on edellä mainittujen lisäksi antanut kirjelmän seurantaraportista järjestämättömien lainojen vähentämisestä Euroopassa (E 12/2018 vp), josta talousvaliokunta antaa samoin erillisen lausunnon.

Nyt tehdyt ehdotukset ovat perussopimusten ja unionin ja jäsenvaltion välisen toimivallanjaon näkökulmasta merkittäviä. Useat ehdotuksista esitetään kuitenkin toteutettaviksi tavoilla, joiden on vaikea nähdä myötävaikuttavan niille määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseen, kuten järjestelmän selkeyden tai demokraattisen legitimitetin lisäämiseen.

Talousvaliokunta muistuttaa kehittämistoimien keskinäisistä riippuvuussuhteista ja alisteisuudesta toisiinsa nähden: pääomamarkkinaunionin kehittämisen on rakennuttava sijoittajanvastuulle rakentuvan, julkistalouden vakauden turvaavan mekanismin ja oikeudenmukaisen riskinkannon sisältävän pankkiunionin muodostamalle pohjalle.

Valiokunnan lausunto TaVL 7/2018 vp

Talousvaliokunta on viimeksi ottanut kantaa EMU:n kehittämiseen vuoden 2017 joulukuussa (TaVL 54/2017 vp — E 80/2017 vp, E 95/2017 vp). Tuossa yhteydessä valiokunta on todennut, että eurojärjestelmää koskevassa kansallisessa kannanmuodostuksessamme tulee arvioida mahdollisimman laaja-alaisesti, mitkä ovat Suomen tavoitteet ja reunaehdot, sekä korostanut markkinakurin ja jäsenvaltioiden oman vastuun merkitystä. Pankkiunionin syventämisen edellytyksenä pidettiin yhteisen talletussuojan kehittämistä, joka puolestaan vaatii konkreettista ja selvästi todennettua pankkisektorien riskien vähentämistä ja tasaantumista muun muassa järjestämättömien luottojen suhteen. Talousvaliokunta toteaa näiden reunaehtojen olevan edelleen ajankohtaisia ja välttämättömiä ja aikaisemmin lausumaansa täydentäen kiinnittää tässä lausunnossaan huomiota seikkoihin, jotka ovat valiokunnan asiantuntijakuulemisessakin erityisesti nousseet esiin.

Talous- ja rahaliiton kehittämisen muita osa-alueita. Finanssikriisi ja sitä seurannut talouden kaksoistaantuma korostivat pankkien ja valtioiden välisen kohtalonyhteyden merkitystä. Osassa maista pankit olivat ajautuneet ongelmiin asuntomarkkinoiden ylilyöntien ja kriisin puhkeamisen myötä ja heikko talouskehitys sitoi pankit ja kotivaltioiden taloustilanteen tiiviisti yhteen, jolloin pankkien suuret valtionlainaomistukset kärjistikivät tilannetta.

Valtioneuvosto on johdonmukaisesti puoltanut toimia, joilla tätä kohtalonyhteyttä pyritään heikentämään ja katkaisemaan. Talousvaliokunnan asiantuntijakuulemisessa on esitetty, että yhteys voisi heikentyä, jos pankit hajauttaisivat valtionlainaomistuksiaan sellaiseen instrumenttiin, joka olisi vähemmän riippuvainen pankin kotimaan valtiontalouden tilanteesta. Vaikka komission ehdotuksessa U 5/2018 vp ei mainita sijoittajanvastuuta koskevia elementtejä eikä velkajärjestelymenettelyjä, talousvaliokunnassa on keskusteltu ns. turvalainojen merkityksestä. Säädösvalmistelun tavoitteenasetannassa olennaista on luoda kehikko, jolla voidaan vakiinnuttaa luottamus pankkien maksuvalmiuteen ja vakavaraisuuteen siten, että koko pankkijärjestelmien vakautta uhkaavien häiriöiden todennäköisyys vähenee.

Sijoittajanvastuu valtionlainoissa. Turvalainoissa (Sovereign Bond Backed Securities, SBBS-lainat) olisi kysymys valtionlainojen arvopaperistamisesta, jossa ennalta valitusta joukosta valtionlainoja muodostetaan niiden kassavirtoihin oikeuttavat kolme (junior, mezzanine, senior) eriarvoista velkainstrumenttia. Mahdolliset tappiot tulisivat ensisijaisesti heikoimman etuoikeuslainan omistajille (junior). Kun heikoimman etuoikeuslainan arvo olisi nollattu velkajärjestelyn seurauksena, tappiot vyörytettäisiin edelleen toiseksi heikoimman etuoikeuden lainan omistajille (mezzanine). Senior-lainan omistajat joutuisivat kantamaan tappioita vasta viimeisinä. Senior-laina edustaisi siten turvallista lainaa, koska sen tappioita puskuroivat alemman etuoikeuden lainat edellä kuvatulla tavalla. Korkeamman riskin junior-lainalta vaadittaisiin luonnollisesti korkeampaa tuottoa kuin matalamman riskin senior-lainalta. Velkajärjestelyn mahdollisuus huomioitaisiin erikseen määrittäen olennaisesti eri lainatyypin riskillisyyttä.

Nykyisellään SBBS-lainoja kohdellaan sääntelyssä tiukemmin kuin niiden perustana olevaa valtionlainasalkkua. Tämä johtuu muun muassa siitä, että arvopaperistamisen kohteena on tähän saakka usein ollut esimerkiksi asuntolainoja, jotka poikkeavat merkittävästi valtionlainoista. Talousvaliokunta yhtyy kuulemiensa asiantuntijoiden arvioon siitä, että valtionlainojen muuttaminen riskiä nykyistä enemmän huomioiviksi todennäköisesti kasvattaisi Euroopan laajuisten lainojen kysyntää.

Valiokunnan lausunto TaVL 7/2018 vp

Talletussuoja. Turvallisen sijoitusinstrumentin luomisen ohella pankkiunionin — ja siten myös talous- ja rahaliiton — kehittämisen keskeisenä elementtinä on pidetty yhtenäistä talletussuojaa, jolla voitaisiin vakauttaa asiakkaiden luottamus pankkitalletusten jatkuvaan likviditeettiin. Tällä voitaisiin välttää talletuspaot sekä estää yksittäisen pankin ongelmien leviäminen koko järjestelmään. Luottamusvaikutus vaatii kuitenkin talletusvakuutusrahastoilta riittäviä voimavaroja ja maksuvalmiutta: mitä vahvempi talletussuojajärjestelmä on, sitä tehokkaammin se rauhoittaa tallettajia ja sitä epätodennäköisempää on, että talletussuojan käyttöön jouduttaisiin ylipäänsä turvautumaan.

Talletussuojajärjestelmät ovat nykyisellään kansallisia, joskin perustuen direktiivitasoiseen sääntelyyn. Komission esittämä ja valtioneuvostonkin kannattama eteneminen kohti yhteistä talletussuojajärjestelmää jäsenyksi kaksivaiheisena: ensivaiheessa yhteinen talletussuoja olisi tosiasiallisesti lähde väliaikaiselle maksuvalmiuslainalle, jota jäsenvaltioiden kansalliset talletussuojajärjestelmät voisivat hyödyntää. Aito yhteisvastuu seuraisi vasta toisessa vaiheessa, jossa kansalliset rahastot ja yhteinen rahasto rahoittaisivat korvaukset yhdessä, ensisijaisesti kuitenkin kansallisista ja vasta tämän jälkeen yhteisestä rahastosta. Yhteisvastuun lisäämisen reunaehtona on pidetty myös, että toiseen vaiheeseen voidaan siirtyä vasta, kun jäsenvaltioiden pankkisektoreiden riskit ovat tasaantuneet muun muassa järjestämättömien luottojen suhteen.

Talousvaliokunta pitää selvitettyinä, että yhteinen talletussuoja hyödyntää erityisesti pieniä valtioita, joissa on keskittynyt ja suhteellisen suuri pankkisektori. Epäsymmetristen shokkien vaikutusten lieventämiseksi erityisesti pienen valtion etuna on olla mukana valtioiden rajat ylittävissä, suuremmissa vakuutuspoolissa. Koska pankkiunionin kehittämisen edellytyksenä oleva yhteinen talletussuoja on hyväksyttävissä vasta, kun pankkisektorin ongelmallisten tase-erien suhteen on saavutettu konkreettisia ja mitattavissa olevia edistysaskelia, ovat järjestämättömien lainojen vähentämiseen tähtäävät toimet avainasemassa koko EMU:n kehittämisessä. Talousvaliokunta ottaa tähän täsmällisemmin kantaa lausunnossaan valtioneuvoston kirjelmän E 12/2018 vp käsiteltyä yhteydessä.

Kokoavia huomioita. Perussopimuksissa määritelty EMU:n institutionaalinen rakenne perustuu yhdessä sovittuihin finanssipoliittisiin ja markkinakuria tukeviin sääntöihin. Unioni ei ole vastuussa jäsenvaltioiden taloudellisista sitoumuksista, eikä yksittäinen jäsenvaltio myöskään vastaa toisen jäsenvaltion sitoumuksista. Keskuspankkirahoituksen kieltä estää keskuspankin luottojärjestelyt jäsenvaltioiden hyväksi. Turvallinen koko alueen kattava sijoituskohde voisi tukea rahoitusjärjestelmän vakautta ja toimivuutta Euroopassa. Koko alueen laajuinen turvallinen velkakirja voisi niin ikään lieventää finanssikriisin aikana ongelmalliseksi osoittautunutta pankkien ja niiden kotimaiden julkistalouden välistä kytköstä.

Talousvaliokunta yhtyy kuulemiensa asiantuntijoiden näkemyksiin, joiden mukaan talous- ja rahaliiton kehittämisen tulisi painottua sääntökehikon yksinkertaistamiseen ja sääntöjen parempaan noudattamiseen kokonaan uusien instituutioiden perustamisen sijaan. Rahaolojen vakauden kannalta keskeistä on pankkiunionin loppuunsaattaminen.

Muutosehdotuksia arvioitaessa tulee pitää esillä myös sitä vaihtoehtoa, mitä riskejä sisältyy nykytilan säilymiseen: talousvaliokunta muistuttaa myös, että voimassa oleva sääntelystä, valvonnasta ja kriisinratkaisumekanismista koostuva kehikko on kuitenkin, valuvikoinenkin, parempi

Valiokunnan lausunto TaVL 7/2018 vp

vaihtoehto kuin finanssikriisiä edeltänyt oikeustila, jossa säädösvaliokunnan puutteellisuus johti pikaisilla aikatauluilla tehtyihin, tapauskohtaisiin ratkaisuihin, joissa valinnanmahdollisuudet olivat tosiasiallisesti hyvin vähäiset. Talousvaliokunta painottaa unionitason lainsäädännön jatkokehittämisessä ennakkollisen vaikuttamisen ja perustellun argumentoinnin merkityksellisyyttä; Suomella on mahdollisuus vaikuttaa finanssisektorin lainsäädännön kehittymisen suuntaan äänimääränsä suuremmalla painoarvolla, kun vaikuttaminen on oikea-aikaista ja asiantuntevaa. Siltä osin kuin komission ehdotukset eivät ole valtioneuvoston arvion mukaan yhdensuuntaisia Suomen tärkeänä pitämien seikkojen suhteen valtioneuvoston kirjelmässä olisi hyvä tuoda esille vaihtoehtoisia, Suomen tavoitteita tukevia ratkaisuehdotuksia.

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Talousvaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen edellä esitettyjä näkökohtia.

Helsingissä 20.3.2018

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Kaj Turunen sin
varapuheenjohtaja Harri Jaskari kok
jäsen Harry Harkimo kok
jäsen Petri Honkonen kesk
jäsen Hannu Hoskonen kesk
jäsen Lauri Ihalainen sd
jäsen Katri Kulmuni kesk
jäsen Eero Lehti kok
jäsen Martti Mölsä sin
jäsen Arto Pirttilahti kesk
jäsen Hanna Sarkkinen vas
varajäsen Lasse Hautala kesk

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Teija Miller